

“Ik geef omdat ik wil dat de kerk blijft voor de volgende generatie”

Raoul van der Hoorn (32) uit Nieuwveen over waarom hij doneert én zich inzet voor zijn parochie.

Als kind groeide Raoul op met de vanzelfsprekendheid dat de kerk bij het leven hoorde. “We gingen met school naar de Eerste Communie, iedereen deed mee. Dat hoorde er gewoon bij.” Toch verdween het geloof na zijn jeugd een tijdlang naar de achtergrond. “In groep 8 heb ik ervoor gekozen om niet gevormd te worden, en toen raakte het geloof wat uit beeld. Maar ik ben me altijd katholiek blijven voelen.”

De band met de kerk keerde terug toen zijn grootouders overleden. “Hun uitvaarten waren in de kerk. Toen zag ik weer hoe mooi en troostrijk de gemeenschap is. Dat raakte me echt.” Sindsdien groeide zijn betrokkenheid langzaam weer. Eerst af en toe, later steeds vaker. “Toen mijn vrouw en ik besloten om kerkelijk te trouwen, werd het eigenlijk een vast onderdeel van mijn week. Nu ga ik vaak twee keer per week. Vooral de woensdagavondviering vind ik heel fijn: even bezinning midden in de week.”

Zijn vrouw, van protestantse komaf, ging met hem mee. “Zij vond de katholieke vieringen eigenlijk heel mooi, en begin 2025 zijn we samen gevormd. Dat was bijzonder: wat ik vroeger oversloeg, heb ik nu alsnog gedaan — heel bewust en samen met haar.”

De kracht van gemeenschap

Wat Raoul het meest aanspreekt in de kerk? “De gemeenschap. Je kent niet iedereen, maar het voelt toch vertrouwd. Je bent welkom. De kerk is voor mij een baken van rust. Ook al is het soms druk, ik kan me daar echt tot God richten. En eerlijk is eerlijk: ik heb die rustmomenten nodig. Thuis zou ik er minder bewust mee bezig zijn.” Na elke viering drinkt hij graag koffie mee. “Daardoor leer je mensen kennen die je anders voorbij zou lopen. Dat geeft echt een gevoel van thuis.”

Waarom hij geeft

Voor Raoul is het geven aan Actie Kerkbalans vanzelfsprekend. “Ik ben opgegroeid met het idee dat je een deel van je inkomen deelt met de kerk. Dat voelt niet als een verplichting, maar als verantwoordelijkheid. We weten allemaal dat het kerkbezoek afneemt. Juist daarom moeten we de gemeenschap én de gebouwen levendig houden.”

Zijn motivatie is oprecht: “Ik geef omdat de kerk waardevol voor mij is. Ik wil dat ze ook in de toekomst blijft bestaan. Als niemand meer geeft, kunnen we de gebouwen niet onderhouden en de pastorale zorg niet in stand houden. Dan raakt er iets wezenlijks verloren.”

Hij neemt even de tijd voor een toevoeging. “Ik doe dit ook voor de nieuwe generatie, voor onze kinderen.”

